

aīe desipit oīs caro Scdo pzopt
 eūfione oculoꝝ q̄a qñ hō lāguet
 ⁊ videt hastiludia ⁊ coreas aūt
 oculos et abhorret talia videre.
 Itē homo deū diligens abhorz
 oīa trāsitoria ⁊ vana. Vñ dicebat
 apłs ad gal. Crucifx? ē m̄ mūd?
 ⁊ ego mūdō. Itē greḡ. Vilesunt
 aīe oīa q̄ hñtur in trīs Tercio qz
 oīa sūt hoī lāguēti amara. Ita lā
 guoz spūal facit hoī amara oīa
 pctā nō solū sua: s; ec̄ aliena. Vñ
 paulus postq̄ deū cōstant dilexit
 ex tō aīa dixit ad rōnos. Tristis
 cia ē m̄ maḡ ⁊ cōtinu? dolor in cor
 de meo. vt quicqd audio malū de
 pxio vñ video. Q̄to lāguoz natu
 ral cotidie ē desideio videi in amoē
 quē corde diligit Vñ aīa in canti.
 Subvmbra illius sedi quē deside
 raui Ita aīa cuiuslibz fidel̄ q̄ est ī
 amoē dei cōtinua nō req̄escit donec
 videat deū facie ad faciē. Vñ dd̄
 in ps. dt. Sitiuit aīa mea ad deū
 fontē viuū ⁊ nō req̄escā vt qñ ve
 niam et appaēbo āte faciē dei mei
 Tūc tal̄ in amoē cordis copulat̄
 ⁊ inebriat̄ et delcātur ⁊ q̄etat̄ sic
 amās cū amato Vñ iob. De? cai
 tas ē et q̄ manet in caritate in deo
 manet ⁊ de? i eo Inebriat̄ tal̄ aīa
 in amore dei. Vñ aīa deuō in cāti.
 Introduxit me rex in cellā vinas
 riā. ordiāuit in me caritatē Itē q̄e
 tatur vt nullā aliā creaturā q̄rat n̄
 solū deū. Vñ aug. sup gen. Vna ē
 v̄tus ibi amae qd videas hrē qd
 amas ⁊ amātū etnast in tranq̄lli

tate possidē Ergo q̄ ad the. Dili
 ge dñm deū tuū ex toto corde tuo
 fortit sapiēter ardēter ⁊ cōstāter.

Dīca. xix.

Sermo. lx.

Confide fili mi remittunt
 tibi pctā tua Ma. xi. Nō

āte pctm̄ gnatio hūana

habuit iij. bonas vtilitates. p̄ma
 fuit libertas Nā libertas p̄ualet
 auro. s; illam post peccatū amisit
 et scā est q̄si filia captiua. Qd cō
 q̄rit ih̄e. tre. i. Captiua filia syō:
 solue vincula colli tui. Scda fuit
 pulchritudo Vñ de ea dicebat sap.
 Qm̄ pulchra es ⁊ q̄ decora statuā
 tua Affixata ē palme ⁊ illā amisit
 et scā est q̄si nigra Vñ tren. Demi
 grata est facies n̄a sup carbonēs
 Tercia est qd fuit v̄tutibz ador
 nata. S; post pctm̄ v̄tutibz spo
 liata Vñ luc. viij. Descēdit hō ab
 iherl̄m in iherico ⁊ icidit in latrōes
 q̄ ipm̄ spoliauerūt Q̄ta fuit sapie
 claritas quā amisit. Vñ aug. sup
 ge. Q̄ adā ante pctm̄ oībz herb.
 oībz aialibz noīa iposuit et oēs
 cursus stellarū sciuit tanq̄m opti
 mus astronim? s; p? pctm̄ h̄ oīa
 amisit. Vñ apłs Obscuratū ē in fi
 piēs cor eoz Et illd cōgnouit hōi
 euenire saluator Ideo ait v̄bum
 p̄allegatū fili cōfide remittū tibi
 pctā tua. Quō ⁊ q̄re h̄ dicat ostē
 dit p̄sens euāgelīū qd sc̄tur.

scēdēs ibs in nauiculā ⁊ trans
 fretauit. Nam ante trāsibat illd
 mare sine naui vt ostenderet suā
 deitātē: sicq; modo voluit trāsire

cum nauī vt ostēderet suā hūani-
tatē ⁊ venit in ciuitatē suā q̄ dicit̃
capharnaū. qz ibi mlt̃a miracula
fecit Cū itrauit eā offerebāt ei pa-
litiā iacentē in lecto Et rogabāt
eū vt curaret ip̃m: qz mlt̃os ānos
erat ifirm⁹ ⁊ null⁹ medic⁹ poteat
ip̃m curare Dixit at̃ dñs ad infir-
mū Cōfide fili mi remittūtur tibi
pctā tua. Tūc scribe ⁊ pharisei co-
gitabāt int̃ se Quis ē h̄ q̄ int̃mit-
tit se dimittere pctā cū nemo pōt
dimitte q̄ solus de⁹ Vidēs dñs co-
gitacōes illorum pessimorū dixit.
Quid cogitatis mala in cordib⁹
vris. Quid ē facili⁹ dicē. Dimit-
tūtur tibi pctā tua. an dicē surge
et ambula Vt at̃ sciatis qz filius
hoīs h̄z pt̃atem dimitte di hoīb⁹
ex sua dinitate. dico tibi palitice.
Surge et vade et tolle lectū tuū
et vade in domū tuā Et statī sur-
rexit Vidēs turbe timuerunt et
gl̃ificabāt deū q̄ dedit talē pt̃atez
hoīb⁹ in tā talia opa facē. Ergo
q̄ ad thema. Cōfide fili mi remit-
tūtur tibi pctā tua Vñ sciendū q̄
iij. modis debemus eē filij dei vt
nob̄ dicit̃ x̄bū p̄allegatū. Primo
p̄ri debem⁹ assilari Secūdo ip̃m di-
ligere Tercio ei⁹ correctōnes pa-
cient̃ sustinē. Quarto in ncātate
ad eū recurrē Primo dico q̄ filij
dei simus vt nob̄ d̄t h̄ verbū debe-
mus nrō p̄ri assilari Vñ videmus
q̄ si filij carnales assilant̃ suo p̄ri
carnali. tūc diligit eos plus q̄ si
nō assilaretur. Ita certe est de no-

bis si ymago trinitatis in q̄ fecit
nos similes sibi in nob̄ mūda ser-
uetur tūc erim⁹ sibi similes. vt p̄z
gen̄. i. faciam⁹ hoīem ad ymagi-
nē et similitudinē nrām. Cū em̄ aīa
de nihilo a deo creatur. trinitatis
statim imp̃mit opus trinitatis in
ipsam. Et sicut deus trin⁹ in p̄so-
na et vn⁹ in eēntia. Ita tal̄ videlz
aīa vna in substātia trina in potē-
tia. Nā pater potētiā vt poten-
ter. si vult p̄t resistē oīb⁹ ipugnā-
cijs dyabolice fraudis ⁊ hui⁹ mū-
di et carnalib⁹ concupiscēcijs. Et fi-
lius ip̃mit sapientiā quia est sa-
piētia patris q̄ aīa possit discer-
nere inter bonū et malum Bonū
appetēdo: malū vero vitando. Et
spūssais ip̃mit in eā itellcūm q̄
possit sp̄ bonū ⁊ p̄ficere de v̄tute
in virtutē ⁊ possit crescere in virū
p̄fectū in spūalib⁹ Hui⁹ legim⁹ fi-
gurā in gen̄. p̄ncerna pharaonis
vidit vitē vnā ⁊ i ea tres ramos
⁊ vuas p̄ducētes ac mittētes. q̄s
vuas accepit et exp̄ssit vinū inde
in calicē et dedit regi et rex accep-
tauit gratāter et restituit eum in
gradū p̄stinū. Ita moralit̄ p̄nc-
erna pharaonis sedēs in carcē est
aīa sedēs in corp̄ vt d̄t ap̄ls Q̄s
me librābit de carcē mortis h̄? Il-
la at̃ h̄z tres potētiās videlz. me-
morā. volūtātē. et intellectū De-
bet ergo accipē tres vuas de illis
trib⁹ ramis q̄ sūt. contritio. confessio.
et satisfactio. et exp̄mē vinū contri-
tionis in calicē cordis. Vñ in p̄s.

potasti nos vino spūctōnis Et
 p̄stare regi altissi°. a ḡtant accep
 tat tanq̄ p̄r demētissi? a restituet
 nos in ḡdū p̄stinū. Et sic in ill' tri
 bus potēcijs viz meōria volūtate
 a itellā affilam? sibi. si bene has
 potēcias regim? tūc nos mag? di
 liget sicut p̄r filiū q̄ sibi affilatur.
 Secdo dico q̄ filij sum? di si dicat
 ad nos. filii remittūtur tibi p̄cā
 tua. Nec est vt sibi grās p̄ bñfi
 cijs nob collatis referam? Vñ d̄t
 berii. Ingratitudo est v̄tus exfic
 cans oēm fontē grē a mie Nam
 videm? q̄ filius h̄z vitā corpale a
 p̄r idō ipm natāte diligit tanq̄
 creat? ab ipō et spūale sum? p̄ fis
 liū dei creati ideo meito xpm dili
 gim? Vñ ioh. in apo. Qui dilexit
 nos a lauit nos a p̄cīs n̄is in sā
 guie suo Itē ap̄s ad eph. ij. Sic
 filij carissimi ābulate in dilectōe.
 in q̄ xps nos dilexit. Quia nulli
 creature tantā dilectōem ostēdit
 sic gñi hūano Nā creatuās supe
 riores nō redimit h̄ tm hōiem Et
 ipsas superiores creaturas ad ho
 minū custodiā cōstituit Vñ in ps.
 Angel suis mādauit de te vt au
 stodiāt te in oīb vijs tuis Itē in
 inferiores creaturas ad seruiēdum
 ordiāuit vtz de sole a luna a stell
 a de tra q̄ nob seruiūt cū fructibz
 diuersis et de mari et aquis q̄ no
 bis seruiūt cū piscibz Vñ in psal.
 Omnia subiecasti sub pedibz ei?
 oues a boues aē. volucres celi et
 pisces maris aē. Idō ipm v̄ciat

debem? diligē sic fili? prēm. vt di
 cat tibi v̄bū thēmatici. filii mi re
 mittūtur tibi p̄cā tua Tūc debes
 p̄r oēm rē prop̄t ipm q̄ntūcūq;
 dilectam postponē et ipm dilectioi
 tue p̄ponē. Q̄a ipē prop̄t te post
 posuit oīa trāsitoria Item debes
 prop̄t ipm propriā volūtātē ab
 negāe Et h̄ tria ait dñs petro pe
 tre diligis me: r̄ndit petr?. Dñe
 tu scis qz amo te. dixit t̄cio petre
 amas me Tūc tacuit ad tps mo
 diaū cogitādo quō te ita t̄plicādo
 ter interrogat Amas me. a r̄ndens
 petr?. t̄cio dixit Tu scis dñe q̄a
 amo te. Hic orit̄ q̄stio Quāe sic
 tribz vicibz interrogauit s̄ndetur
 Interrogauit p̄r petre amas me
 vt prop̄t me oēs creatuās dimit
 tas h̄? mundi a sequē me. Secdo
 petre amas me vt prop̄t meā di
 lectōem inimicū diligas. qd ē sig
 nū maxie p̄fōnis Tercio petre
 amas me prop̄t meā propriā vo
 lūtātē a t̄ipm relinqs prop̄t di
 lectōez dei Relinqt seipm q̄ natu
 raliē est supb a facit se hūilē. a q̄
 naturale ē luxuriosus a facit se ca
 stū. Et q̄ naturale ē auar? a facit
 se misericordē. a sic p̄r secūdū Ter
 cio dico q̄ dēm? eē filij dei vt nob
 valeat dicē filii remittū? tibi p̄cā
 tua ei? correctōes pacientē sustinē
 Vñ videmus q̄ filij boni sustinēt
 v̄ba duā pentū a v̄bēra dura nec
 ideo turbent? vt sap. in p̄r. Qui
 diligit filiū augmētāt v̄gā Ita a
 nos debem? correctōes duras q̄s

imittit p̄ infirmitatē corp̄is a p̄ua
tionē rex t̄palū. vñ d̄t auḡ. x̄p̄s
obediuit vt nos obediē docēt. x̄p̄s
sustinuit vt nos docēt sustinē. Sus
tineam? g° celestis p̄ris n̄ri flagel
lationē. Vñ p̄p̄. fili mi disciplinā
p̄ris tui ne abicias. et ne deficias
cū ab eo corrip̄is. Quē d̄s diligit
corripit b̄ vt exaltz i futuro. Exē^m
hēm? i p̄renālī q̄ si h̄z filiū quē te
nerime diligit et videt ipsū pec
care corripit ip̄m ne mai⁹ malū se
q̄tur vtz in figūa cuiusdā rōmī. Q̄
hūit filiū quē dilexit noīe lucreci
us. a dimisit sibi oēm volūtatem
nec correxit tādē suabāt a ap̄hē
debat a cū ad suspēdē^m ducē^r peti
uit vt p̄ri suo vnū v̄bū poss̄ loq̄.
Et tandē p̄r fuit vōt? ad filiū a fi
li? dixit Dilcē p̄r da m̄ osculū āte
q̄ moiar. Et cū p̄r voluit osculū fi
liū. fili? voluit ap̄hēdē nasū p̄ris
a mordē. Dixit ad p̄rē p̄r si me
dilexissēs nālē filiū i iuuetute mea
me bñ corrip̄isses. h̄ ex q̄ me nō cor
rexisti a volūtātē meā dimixisti sū
sufusio tua a oīm amicōz meoz a
mortē turpissimā me opt̄z sustinē.
Ne g° sim? sufusio oīm aīcōz nrō
rū i die iudicij vlt̄ nos b̄ de? vt p̄r
misciōr̄ corripē p̄ adūitates vt
valeat nos in die iudicij exaltā
diēs. Venite filij bñdī p̄ris mei
p̄cipite regnū. Et sic patet terciū
Q̄r d̄o dico Qui vult eē fili? dei di
lectus vt sibi valeat dicē. fili mi
remittūtur tibi pctā tua. Debz in
necitate ad deū tanq̄ ad p̄rē re
currē suū auxiliū iuōre. Vñ vide?

q̄ fili? h̄z offēdit p̄rē suū nālē cū
sit in necitate t̄currit ad p̄rē vtz
de antiq̄ lege a noua. In antiq̄ legi?
de absolō q̄ offēdit p̄rē suū d̄d a
tū cū p̄r filiū i necitate vidit a au
diuit filiū ex relacōne tribz lance
is t̄ssixū a ioab ait Q̄s m̄ det vt
moiar p̄ te fili mi absolon. Ita et
nos q̄uis deū offēdim? dēm? tū i
oī tribulacōe suū auxiliū iuocare
Vñ d̄d in p̄s. Ad dñm cū tribula
rer clamaui et exaudiuit me. Itē
p̄z i noua lege de filio p̄digo q̄ cō
sūp̄sit oēm sbām a p̄rimonū iu
tilit̄ tandē v̄it in tantā miseriā vt
cupēt saturai de filiis q̄s porci mā
ducabāt a nēo illi dabat. Et dixit
Dadā ad p̄rē meū a dicā ei p̄r
peccauī fac me sic vnū de mīena
rijs tuis. Et mīa mot? p̄r sup̄ filiū
a dedit ei tria d̄d. p̄o dedit ei p̄mā
stolā. p̄m anulū in manu a calcia
mēta in pedibz a fecit diuinū. Ita
p̄r n̄r celestis quē m̄lū offēdim?
mal̄ cogitacōibz mal̄ verb̄ mal̄
opibz tū i necitate et āgustia nrā
i q̄bz sum? p̄ pctā possi? ad p̄rē
recurrē a dicē. Q̄ p̄r q̄ es in cel̄ pec
caui corā te nō sū dign? vōri fili?
tuus? h̄ me ad mīaz tuā t̄cipe a fac
me sic vnū de famul̄ tuis q̄d vidēs
p̄r celestis dat nob̄ p̄mā stolā. i.
grām quā amissim? dat nob̄ anu
lū. i. caritatē calciamēta pedibz. i.
bōs affcōnes. a facit nob̄ diuinū
pane celesti nos reficiēs. Et dicit
nob̄ v̄bū thēatis p̄allegatū. Cō
fide fili remittūtur tibi pctā tua.

Dīca. xx.

Sermo. lxi.